

PARLAMENT DE CATALUNYA

Roger Torrent i Ramió

President

XV Premis el CAC a l'Escola

Barcelona, 28 de maig de 2018

Gràcies. President del CAC, director territorial de CaixaBank, director de CosmoCaixa, consellers i conselleres del CAC, diputades, alumnes i professorat de les escoles avui representades i premiades, quan abans la Laia ha fet aquest estudi d'audiència, que ha preguntat si vèieu l'*InfoK*, jo també volia aixecar el dit; jo també el veig, l'*InfoK*, el veig amb les meves filles. I si no el mireu, us recomano que ho feu; especialment l'*InfoK*, però no només, sinó que us recomano que mireu programes de televisió que aporten contingut, que els mireu amb els vostres pares al costat, que en parreu, que parreu dels temes que hi surten perquè després a l'escola o l'institut pugueu seguir debatent-los.

És important que aneu al fons dels temes, que no us quedeu només amb la superficialitat que alguns programes de televisió mostren, sinó que parreu, i en profunditat, dels temes, com heu fet en els vostres treballs, en què parreu de qüestions molt importants, molt transcendents, que segur que us preocupen, que ens preocupen a tots, temes com l'assetjament escolar o el respecte pel nostre entorn i per la gent. En definitiva, qüestions que, hi insisteixo, ens preocupen, no només a vosaltres, sinó a tots, en tant que ciutadans i en tant, també, que institucions. De fet, la comunicació audiovisual és això. No és només un instrument, una tècnica, un picat, un contrapicat, un pla determinat. És contingut, qüestions, temes, temes com els que heu tractat.

Per tant, moltíssimes –moltíssimes– gràcies pel vostre treball. Moltíssimes gràcies, evidentment, al CAC, que és qui provoca aquesta plataforma, aquests premis. Ja en són quinze anys, que no són pocs, quinze anys que ajuden, justament, a mostrar el treball que heu fet durant tot un any. I, per descomptat, gràcies als vostres centres i els vostres professors. Moltíssimes gràcies a tots i enhorabona pels premis.

Deixeu-me –intentaré ser molt ràpid, molt breu– fer tres reflexions i un prec. La primera reflexió és com evoluciona l'educació en funció de com ho fa la nostra societat. Els nostres avis, fins i tot els nostres pares, o fins i tot jo mateix quan estudiava, teníem la certesa que les eines amb les quals hauríem d'afrontar el món laboral, la nostra vida, canviarien poc en qüestió d'anys, en qüestió de decennis. Els nostres avis sabien que el seu entorn evolucionaria relativament poc des dels anys

PARLAMENT DE CATALUNYA

Roger Torrent i Ramió

President

d'escola fins als de treballar i poder formar una família. Avui això no passa; sortosament, no passa. Avui el món canvia molt ràpidament, evoluciona d'una manera tremendament ràpida. Avui, ho dèieu abans, el que a nosaltres, els de la meva generació, ens sembla un avenç extraordinari per a vosaltres és l'absoluta normalitat. Però és la normalitat d'avui. Demà passat també estarà desfasat. Per tant, és important que en aquest context us cultiveu molt en les habilitats; no només en els coneixements memorístics, sinó sobretot en les habilitats, perquè us sapigueu desenvolupar en aquest món canviant, en aquest món dinàmic, en aquest món en el qual van apareixent nous instruments, noves tecnologies, constantment. Per tant, apliqueu-vos molt per ser molt bons en les habilitats que us faran competitiu en aquest món.

Segona reflexió. Avui tothom té pràcticament una productora de cinema a la butxaca. Tothom té un mòbil a la butxaca, pràcticament tothom, i si encara no el teniu probablement el tindreu. En tot cas, avui ens és relativament fàcil, de fet molt fàcil, fer un vídeo com els que hem vist, penjar un comentari a Facebook, aportar alguna idea a les xarxes socials. És molt fàcil. Qualsevol, amb un mòbil o un ordinador, ho pot fer. Per tant, hi ha molta accessibilitat a aquestes noves tecnologies. I justament perquè és molt fàcil accedir a aquestes noves tecnologies, hem de tenir més cura que mai amb els continguts; amb el que diem, amb el que fem, amb el que projectem, a les xarxes socials. Un dels treballs parlava de les *fake news*, les notícies mentida. Els adults en solem dir la «postveritat», ara. Hi insisteixo: justament perquè és molt fàcil accedir a les noves tecnologies i generar continguts, és més important que mai que vigilem tots plegats el que hi posem. I us demano, us demanem, que ens ajudeu en aquest compromís amb la veritat. De veritat no només n'hi ha una. N'hi ha tantes com persones, probablement. Però és molt important que posem límits, barreres, a les notícies o els comentaris a les xarxes que sabem que són radicalment falsos i que de vegades fan mal a persones que tenim molt a prop. Per tant, sigueu molt conscients d'això i ajudeu-nos a frenar aquests comportaments.

Tercera reflexió, i aquí deixeu-me que em dirigeixi als mestres i els professors d'aquest país, avui representats pels de centres d'arreu del territori que heu vingut merescudament a recollir els premis. Al col·lectiu de mestres i professors els hem de dir gràcies. Moltes gràcies. Perquè no ho passen bé, perquè estem en un context en el qual se'ls ha posat en el punt de mira. Estem en un context en el qual es persegueixen determinats col·lectius, i especialment els mestres i professors del país, que representen l'essència, el pilar, de la nostra escola pública, de l'escola de qualitat d'aquest país, que ha evolucionat, que ha anat creixent a mesura que han passat els

PARLAMENT DE CATALUNYA

Roger Torrent i Ramió

President

anys i que avui és un sistema de qualitat, una gran eina, una gran eina no només de comunicació entre ciutadans, entre famílies, sinó, sobretot, d'inclusió social. Per tant, gràcies als mestres i professors; gràcies pels treballs que hem vist avui, i, sobretot, gràcies per la feina que feu. Probablement no ho diem prou, i en el context en què estem ho hem de dir molt, i molt alt i molt clar. Gràcies, perquè sou una peça essencial de la nostra societat.

I acabo amb un últim prec, ara dirigit als alumnes, de totes les classes, de tots els nivells, de tots els centres. Vosaltres sou l'esperança d'aquest país. Vosaltres avui sou els alumnes de les escoles i els instituts del nostre país, però demà sereu ciutadans en el primer nivell de responsabilitat. I us faig un prec: us demano que, tal com heu fet quan planificàveu els treballs que avui hem premiat, constantment i en qualsevol àmbit de la vostra vida sigueu especialment crítics, especialment preguntaires. De fet, us recomano i demano que una de les paraules clau que us acompanyi en tot el vostre procés de creixement com a ciutadans d'aquest país sigui «per què». Pregunteu-vos sempre el perquè de tot. I quan us ho hàgiu preguntat, torneu a preguntar-vos-ho una i altra vegada i aneu sempre al fons de les qüestions. Les societats madures, els millors països, i nosaltres aspirem a construir per a vosaltres un país millor que no el que hem rebut nosaltres, són els que tenen ciutadans amb esperit crític. Per tant, no abandoneu mai l'esperit crític, fomenteu-lo. Sé que els centres ho feu. Feu-ho també a casa, amb les famílies, al carrer; feu-ho a mesura que aneu creixent. Perquè, hi insisteixo, vosaltres sou l'esperança del país, sou l'esperança que tindrem ciutadanes i ciutadans crítics i compromesos amb la veritat.

Moltíssimes gràcies.